

tilstrækkelig høj Grad er Mulighed for at skaffe sig Arbejde. Idet jeg altsaa slutter mig til de stillede Forslag, anbefaler jeg dem overfor de øvrige Medlemmer af dette Ting til Gennemførelse og ønsker ogsaa fra dette Sted at rette en Opfordring til det andet høje Ting om at vise Velvillie overfor denne Sag og søge at faa den gennemført i den allernærmeste Tid.

Der er rejst visse Indvendinger fra nogle Kommuners Side, som navnlig gaa ud paa Opstillingen af Ønsket om at faa en Del af de Beløb, de give ud til de arbejdsløse, refunderet af Statskassen. Der har ogsaa fra enkelte Sider indenfor Udvalget været rejst Indvendinger mod den hidtil benyttede Fremgangsmaade. Men jeg beder saavel dette høje Tings som det andet høje Tings Medlemmer om at lade dette Spørgsmaal hvile i Aar, thi Tiden er saa langt fremrykket, og der forestaar forhaabentlig bedre Tider, saa at dette Spørgsmaal ikke i og for sig vil komme til at spille saa stor en Rolle i Fremtiden, som det har gjort i det forløbne Aar. Det vil være Tingets ærede Medlemmer bekendt, at den Lov, som vedtoges i Fjor om fortsat Hjælp til dem, der havde opbrugt deres Midler til Understøttelser, udløber den 1. April, saa at vi i Øjeblikket intet som helst have at byde til Hjælp for dem. Paa Fredag møder der nogle Tusind rundt omkring ved Arbejdsløshedskasserne og spørge, om de kunne faa Understøttelse, og vi ere da nødsagede til at give dem den Besked, at der er ikke mere at faa, thi den 1. April standsedes denne Hjælp. Jeg beder derfor om, at man hurtigst muligt vil gennemføre Loven for at gøre den Lidelse, der er paaført de arbejdsløse, saa lille som mulig.

Den ærede Ordfører (Carl Hansen) nævnede, at i Aar forløb Arbejdsløsheden betydelig roligere end i Fjor, og det er rigtigt, der holdes ikke store Møder, hvor der protesteres og demonstreres mod Lovgivningen. Jeg er overbevist om, at alt forløber saa roligt, fordi man nærer et sikkert Haab om, at Rigsdagen vil vise den Velvillie at gennemføre disse Lovforslag. Vi mene at have god Grund dertil alene efter den Behandling, Spørgsmaalet fik, da vi for nogle Maaneder siden forelagde vore Forslag. For saa vidt det skulde vise sig, at det Haab brister, som de arbejdsløse nu have nærret i saa lang Tid, og i Tillid til hvilket de have afholdt sig fra alle Demonstrationer, som dog ikke reelt bragte dem noget i Lommen, og som vi have sagt dem vare overflødige, fordi Rigsdagen utvivlsomt vilde gennemføre Lovene, vilde det blive

en i høj Grad bitter Skuffelse for de mange arbejdsløse. Jeg haaber derfor, at det, ogsaa i Betragtning af de Oplysninger, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har givet i Betænkningen om de arbejdsløses egne Ofre, vil være muligt at faa Sagen gennemført baade her og i det andet Ting saa hurtigt, at den Standsning, som er indtraadt i Kommunernes Bidrag den 1. April, bliver saa lidt følelig som muligt for dem, der skulde nyde godt deraf.

Birck: Den ærede Ordfører (Carl Hansen) mente eller antydede, at man eventuelt skulde have rettet Summen, der skal ydes til Hjælpekasserne, uden Hensyn til det Lovforslag, der er blevet fremlagt af den højtærede Indenrigsminister. Dertil vil jeg sige, at jeg er overbevist om, at den ærede Ordfører ganske kan berolige sig, idet saadan en Attrap som den, at man ved at føje Ordet „Enker“ ind i Hjælpekasseloven, tror, at man løser Enkeforsørgelsen, kan neppe uden videre forlade en Rigsdag, som dog har nogen Ansvarsfølelse.

Med Hensyn til selve Arbejdsløshedshjælpen har jeg i Aar ligesom i Fjor i Udvalget ønsket, at der oprettedes et særligt Reservefond. Hvis de Herrer ville se denne Lov, vi have vedtaget, ville De se, at selve den gamle Arbejdsløshedskasselov i Virkeligheden har haft en Succes over Forventning, og jeg vil have Lov til at sige, at jeg som en af dem, der have været meget med til at tage Initiativet til at faa Loven igennem, med Stolthed ser den Succes, som denne Lov har haft. Arbejdsløshedskasserne have allerede 80,000 Medlemmer og have i det sidste Aar udgivet over 1,400,000 Kr. til de arbejdsløse. Af disse 1,400,000 Kr. have Medlemmerne selv direkte og ved Tilskud fra Fagforeningerne ydet 1,200,000 Kr., det offentlige kun 200,000 Kr. Med andre Ord, disse Foreninger have faaet deres Medlemmer til at yde 1,200,000 Kr. dertil, og desuden har der været et Statsbidrag paa 150,000 Kr. og et Kommunebidrag paa 84,000 Kr. Det er i Virkeligheden en afgjort Succes, og naar man saa husker paa, at disse Kasser ere traadte i Virksomhed i samme Øjeblik, de stod overfor en Maksimumsrisiko, maa man sige, at det er særlig godt. Tænk blot paa saadant noget som en Haglskadeforening. Den kan tage en stor Haglskade, forudsat at den faar Tid til at opsamle Reservefond, men hvis der samme Aar, den oprettes, kommer en me-